

" Mami, danes bova umrli, a ne? "

Še zadnjič sem pod prsti čutila obraz svoje mame. Njeno ihtenje je zastalo, morda zadnja solza ji je zdr

Nocoj zatisnem oči in v mojih mislih ne hodijo več mrlič. Stisnila se bom k mami in pokopala svoje življe

Oči so bile trde od solz, usta lepljiva od mnoge krvi, duša je v obupu iskala svojo moč. Prste sem v tem

Ponovno sem začutila potrebo po jokanju. Želela sem si pomoči pri jokanju. Pomagajte mi jokati. Dovol

Nimam imena in vam ne morem povedati, kdo sem. Moje besede bodo ostale zapisane v nevidni krvi te
» Barbara moja. Duša tvoja in duše mnogih, v krčih in mukah, iskale bodo pot eksplozije in zdrsnile na p

Pozabljena in pahnjena v stokanje, obup in smrt s pravico, da življenje oveni v rovih knapov, ki so jih gr

HUDA JAMA

Prispeval Roman Lejsek

Ponedeljek, 24 Maj 2010 17:38 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 08 Julij 2010 15:05

Podarila nisem prvega poljuba. Trinajst rosnih pomladi je malo za čutiti ljubezen, premalo za izbranca, k

Vrnila sem se v objem umirajoče matere.

Mama je bila presenetljivo lepa ženska. Pravijo, da je podedovala lepoto po babici. Postavno in bohotno

»Nekoč bo tvoje kite nekdo vzel v roke. Svojo mladost mu boš tako izročila. Povedala njemu in mnogim,

Imela sem občutek, da sva sami v temni noči. Vse je postalo tiho. V tistem trenutku sem bila silno ponos

»Hčerka moja, danes se bova poslovili. Želela bi rožnatih žarkov med košati vejami, ki se ogibajo globok

Njen glas je bil tih, boječ in truden. Umiral je. To je bil njen zadnji glas. Zadnje besede moje matere, mat

Huda Jama, rov Sv. Barbare, prve dni junija 1945. leta.

Avtor: Roman Lejsek

Cena: 18,00 evrov